

LEO PRIMUS PONTIF. XLVI.
ANNO DOMINI CCCCXL.

Sanctus Leo Mag. Quintiani filius, Natione Tuscorum, S. R. E. Archiepiscopus. Creatus, & consecratus 4. Idus Maii, die Domini, vixit annis 20. mensibus 28. Creavit Presbyteros 81. Diaconos 31. Episcopus, per diversa loca 184. Obiit die 11. Aprilis 461. & primus omnium Pontificum sepultus fuit in Basilica S. Petri Principis Apostolorum. Vacavit Sedes dies 18.

I. De rebus Ecclesiarum non alienandis.

Hanc prohibitionem latius edixit hic idem Pontifex in eius rescripto ad Gallia Metropolitanos, die 11. Decembris, & Agapitus Primus ad Cesarium Episcopum Arelatensem. Necnon plerique alii Pontifices in Decretis, & Sexto, atque Clem. Et notabo etiam infra in Const. 5. Pauli II. Ambrosiose. Iste autem Pontifex inter Sanctos relatus fuit, ejusque festum agitur die 11. mensis Aprilis.

Constitutionem de non infeudandis Civitatibus, Terris, & locis S. R. E. edidit Pius V. quam habes infr. tom. 2. n. 35. Admonet: eam confirmavit S. D. N. Urb. VIII. Const. 4. Sacro-sancti, infr. tom. 4. Bona verò Jurisdictionalia ad Ecclesias, & loca pia spectantia, in feudum, aut emphyteusim dare, vel ultra triennium locare, seu hujusmodi concessionem renovare, aut prorogare prohibuit idem S. D. N. Urb. VIII. Const. 52. Humanæ, infr. d. tom. 4.

Edita An. D. 447. LEO PAPA, VNIVERSIS EPISCOPIS per Siciliam constitutis, in Domino salutem.

Exordium.

CASIO specialium querelarum curam nobis providentia generalis indicit, ut quod in duabus Provinciis vestra Ecclesia improbe gestu, injusteque presumptum est, id constitutione perpetua ab omni Episcoporum usurpatione recedemus.

Causa hujus Constitut. alias Taurominensis.

§. 1. Taurominensis, & aliam Clericis Ecclesiarum deplorantibus nuditatem, eo quod omnia ejus prædia vendendo, donando, & diversis modis alienando, Episcopus dissiparet; etiam Panormitati Clerici, quibus nuper est ordinatus Antistes, similem questionem in sancta Synodo, cui præsidebamus, de usurpatione prioris Episcopi, causam detulerunt.

Prohibitio alien. bona Ecclesiarum.

§. 2. Quamvis ergo ordinatum à nobis sit, quemadmodum utriusque Ecclesiarum utilitatibus consulatur; ne tamē hoc perniciosum nequissimæ deprædationis exemplum cuiquam posthac fiat imitabile, hanc præcepti nostri formam apud dilectionem vestram volumus esse perpetuam, quâ sine exceptione decernimus, ut ne quis Episcopus de Ecclesiarum rebus audeat quidquam vel donare, vel commutare, vel vendere: nisi forte ita aliquid horum faciat, ut Bullar. Mag. Tom. I.

melius prospiciat, & cum totius Cleri tractatu, atque consensu id eligat, quod non sit dubium Ecclesiarum profuturum. §. 3. Nam Presbyteri, vel Diaconi, aut cujuscumque ordinis Clerici, qui conventionem in Ecclesia damna miscuerint, sciant se & ordinem suum, & communitatem privandos: quia plenum justitiæ est, fratres carissimi, ut non solum Episcopi, sed etiam totius Cleri studio, Ecclesiasticæ utilitatis incrementa serventur, & eorum munera illustrata permanent, quæ pro animarum suarum salute Fideles de propria substantia Ecclesiis contulerunt.

13
Pana con-
trayenien-
tem.

Dat. P. An.
11. 11. 461.

Confirmatio Sacri, & quarti Oecumenici Concilii Chalcedonensis, in his dumtaxat quæ ad Fidei causam spectant. Et comprobatio actorum in Sacro primo & Oecumenico Concilio Nicæno.

Ista Synodus Chalcedonensis congregata fuit auctoritate hujusmodi Pontificis, qui de hoc egit cum Theodosio Imperatore in epist. datâ die 13. Octob. anni 451. me hic sedulo prætermissa.

Hanc eandem Synodum 4. loco S. R. E. veniuntur, Nicænam verò primo loco, ut in cap. 2. & seq. dicitur. 15. & 16. & plenè de eo agit Gelasius, I. in constit. seq. & Eug. IV. infr. in ejus constit. 23. Cantate, §. 20.

LEO EPISCOPUS, SANCTE Synodo apud Chalcedonem habita.

Edita An. D.
451.

Omnem quidem Fratritatem vestram nosse non ambigo, definitiones sanctæ Synodi, quæ ob confirmationem Fidei in Chalcedonensi civitate celebrata est, toto corde me fuisse complexum: quia nulla sinebat ratio, ut qui unitatem Catholicæ Fidei dolebam ab hæreticis fuisse turbatam, non exultanter in integrum rediisse gauderem.

Exultatio de
peractio Con-
cilio Chalcedo-

§. 1. Hoc autem non solum ex ipso beatissimæ confessionis affectu, sed etiam in epistolis meis, quas post reditum meum ad Constantinopolitanæ urbis Antistitem dedi, potuisset agnoscere, si vobis responsionem Sedis Apostolicæ manifestare voluisset. Ne ergo per malignos interpretes dubitabile videatur, utrum quæ in Synodo Chalcedonensi per unanimitatem vestram de fide statuta sunt, approbem; hæc ad omnes fratres, & Coepiscopos nostros, qui prædicto Concilio interfuerunt, scripta direxi: gloriosissimus & clementissimus Princeps, sicut poposci, in notitiam vestram mittere pro Catholicæ fidei amore dignabitur, ut & fraternam universitas, & omnium fidelium corda cognoscant, me non solum per fratres, qui vicem meam executi sunt, sed etiam per approbationem gestorum Synodaliū, propriam vobiscum iniisse sententiam, in sola videlicet fidei causa (quod sæpè dicendum est) propter quam generale Concilium, & ex præcepto Christianorum Principum, & ex consensu Apostolicæ Sedis placuit congregari; damnatis hæreticis, qui si corrigi voluissent, nulla penitus resideret de vera Domini nostri IESU CHRISTI incarnatione dubitatio.

Approbatio
d. Concilii

§. 2. Unde si quis unquam ausus fuerit, vel Nestorii perfidiam tueri, vel Eutychetis ac Dioscori impium dogma defendere, à Catholicorum communione rescetur, nec habeat ejus corporis participationem, cujus abnegat veritatem, fratres carissimi.

Damnatio
silla omnium
Nestorii &
Eutychetis
Dioscori

§. 3. De custodiendis quoque Sanctorum Patrum statutis, quæ in Synodo Nicæna inviolabilibus sunt fixa decretis, observantiam vestrae sanctitatis admoneo, ut jura Ecclesiarum, sicut ab illis trecentis decem & octo Patribus divinitus inspirata sunt, ordinata permanent. Nihil alienum improbus ambitus concupiscat, nec per alterius imminutionem suam aliquis querat augmentum. Quantumlibet enim extortis assentationibus se id instruat vanitatis elatio, & appetitus suos Conciliorum æstimet nomine roborandos, infirmum atque irritum erit quidquid à prædictorum Patrum Canonibus discreparit. Quorum regulis Apostolica Sedes quam reverenter itaque, scriptorum meorum, quibus Constantinopolitanæ Antistitis conatus repuli, poterit sanctitas vestra electione cognoscere, me auxiliante Domino nostro, & Catholicæ fidei, & paternarum traditionum esse custodem.

Comprobatio
actorum in
Synodo Nicæna.

Dat. P. An.
11. 11. 461.
Martii.

Dat. 12. Kal. Aprilis, Opilione viro clariss. Conf. B. A.